

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1101429/2

בבית הדין הרבני האזורי נתניה

לפני כבוד הדיינים:

הרב אברהם מייזלס, הרב אריה אוריאל, הרב אברהם דב זרביב

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד מיכאל גיבור)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד אריאל שריג)

הנדון: שלום בית, גירושין

פסק דין

התביעה

בפני בית הדין מונחת תביעת האישה לשלום בית ומנגד תביעת הבעל לגירושין.

בית הדין דן מספר דיונים בשני התיקים ושמע את הצדדים באריכות. בתאריך י"ז בסיון התשע"ז (11/06/2017) כתב בית הדין:

א. ב"כ התובע (הבעל) יגיש את סיכומיו לביה"ד בתוך עשרה ימים מיום מתן החלטה זו.

ב. הנתבעת (האישה) תגיש את סיכומיה לביה"ד בתוך 14 יום נוספים.

ג. דפי הסיכום לא יהיו מעבר ל" שלושה דפי פוליו, גופן הכתב כמקובל.

הצדדים הגישו סיכומים.

סיכומי האישה

א. הבעל כתב כמה פעמים לאשה שהוא אוהב אותה ושהוא מרוצה מתפקודה.

ב. הבעל עזב את הבית ללא סיבה שמקורה בי, כנראה מקורה באשה אחרת.

ג. תביעת המזונות הייתה לצורך הילדים, אני לא רוצה לפגוע בבעל כלכלית.

ד. תביעת שלום הבית הייתה בתום לב, אני רוצה שהבעל יחזור הביתה.

ה. וויתרתי על מזונות משקמים משום שרציתי שלום בית.

סיכומי הבעל

א. האישה גרשה את הבעל בקללות וגידופים כשבא להביא מתנת יום הולדת לאחד הבנים.

ב. האישה הגישה תלונת שווא למשטרה. התיק נסגר.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- ג. האישה נכנסה לטראומה בעקבות הגשת התלונה ונמנעה מלבקר את הילדים.
- ד. האישה הגישה תביעת מזונות מנופחת ושקרית מעבר למשכורת הבעל, אף שהאישה יודעת כמה הבעל מרוויח.
- ה. האישה הגישה תביעה נוספת עבור מזונות אישה, כדי להכביד על הבעל.
- ו. האישה מדברת בשפת רחוב אף בפני בית הדין.
- ז. הבעל הציג תמונות של בית מגורי הצדדים שנראה כמו לאחר הפצצה. מזוהם ומבולגן כך שאי אפשר לחיות בבית.
- ח. האישה היא מניפולטיבית, אשר מנסה בכל תכסיס להכות את הבעל.
- ט. בדיון העידה האישה שהאב נטש את הילדים, אולם כשהאב ניסה לחדש את הקשר, האישה מנעה זאת בטענה שהם מפוחדים.
- י. האישה מונעת מאם הבעל (הסבתא) לראות את הילדים.
- יא. הבעל השמיע לבית הדין קלטת בה נשמעת האישה אומרת לבעל: "אני כל כך שמחה שאתה לא איתי".
- יב. יש לפסוק בעניין הרכוש.

החלטה

לאחר שמיעת הצדדים ועיון בסכומי הצדדים. בית הדין דוחה את תביעת האישה לשלום בית, ולאור הפירוד הממושך, בית הדין מורה שעל הצדדים להתגרש.

בית הדין סבור שהתביעה לשלום"ב אינה כנה ואינה אמתית. סגנון הדיבור והפעולות של האישה מתחילת הליכים אלו ואף לפני כן, לא מותירים ספק שכך הם הדברים.

נימוקים עובדתיים

הבעל טען כמה פעמים שבתחילת ההליך הצדדים באו לבית הדין בהסכמה, כדי לפתוח תיק גירושין.

וכך אומר הבעל בדיון מתאריך כ"ט אייר תשע"ז (25/5/17) שורה 218:

ת: לא, כי אני לא משתף מה שקורה בבית. היא גם הסכימה להתגרש והייתה איתי פה לחתום על הסכם. היא באה איתי לחתום על גירושין, אמרו לנו לכו תעשו הסכם, היא לא חתמה. היא מנסה למרמז את חיי. בחוץ היא אומרת לי "אני כל כך שמחה שאתה לא איתי".

ובשורה 275:

ת: היא הייתה פה איתי, באנו לפתוח תיק. יותר מזה? ואז קיבלנו הצעה לא טובה בכלל מהפקידה למטה, "לכו תעשו הסכם". גם את זה עשיתי, היא לא רצתה לחתום.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בדיון הקודם מתאריך ה' בשבט התשע"ז (01/02/2017) נראה שהאישה יודעת שכך הם הדברים אלא שהיא מנסה להסתיר זאת. ראה שם שורה 650 :

ש : אמא של [פלוגי] הגיעה אלייך עם הסכם גירושין. הביאה לך הסכם גירושין, נכון?

ת : כן.

ש : למה היא הביאה לך הסכם גירושין?

ת : לא יודעת.

ש : את משקרת בביה"ד. למה אמא שלו באה אלייך עם הסכם גירושין?

ת : אני לא זוכרת. תזכיר לי.

ש : כי את אמרת לה "תביאי לי הסכם גירושין" והיא הביאה לך, נכון?

ת : לא זוכרת, כבוד הרב, בחיי.

האישה זורקת את הבעל מהבית

ביום הולדת של אחד הילדים האישה זרקה את הבעל מהבית פשוטו כמשמעו. קיללה ואף הזמינה משטרה. אירוע זה מוכיח שהאישה לא חזרה בה מרצונה להתגרש.

וכך נאמר בדיון מתאריך ה' בשבט תשע"ז (1.2.2017) שורה 157 :

ש : הוא קילל אותך?

ת : כן.

ש : הוא בא עם מתנות? תתארי לנו, הוא נכנס בדלת, הביא מתנות לילדים וקילל אותך?

ת : אני אגיד לך איך זה היה. הוא נכנס עם המתנות, אמרתי לו "מה אתה עושה פה?", הוא לא ענה לי. אחרי חודשיים שהוא לא היה והיינו בגישור הוא אמר שהילד לא צריך מזונות כי הוא לא אוכל כלום והודה בפני המגשרת שהוא הלך עם החברה להגיש תלונה. אמרתי לו "למה אתה בא בהפתעה?", בגישור אמרתי לו "קח אותם פעמיים בשבוע וכל סוף שבוע שני", אמר לי לא. אמרתי לו "מה את עושה כאן אחרי, בא בהפתעה, זה לא בריא להם, הם ילדים קטנים". אמרתי לו "אני מבקשת ממך, קח את הרגליים ותלך". הוא לא ענה לי. אמרתי לו עוד פעם...

ביה"ד : ככה את מדברת לאבא? "תרים את הרגליים ותעוף מפה"?

ת : סליחה, אבל אני דואגת לילדים שלי. יש לי ילד על רצף האוטזם, צריך להכין אותו. אני מטופלת עם הילד.

תלונת שווא במשטרה

לאחר מכן האישה מגישה תלונה במשטרה, שבה היא מודה שהבעל לא בא כדי לתקוף אותה.

ראה שם שורה 144 :

ש : למה הגשת נגדו תלונה במשטרה?

ת : כי הוא בא וקילל אותי ואיים אליי ונבהלתי. הייתי עם שני ילדים בבית.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ש: הוא הגיע הביתה ליום הולדת של הילדים שלך?

ת: נכון, בהפתעה.

ש: זה לא טוב?

ת: לא, כי יש לי ילד על רצף האוטו, צריך להכין את הילד. אחרי חודשיים שהוא לא ראה אותו, זה לא בנוהל הרגיל.

ש: את מוכנה לשתוק כשאני שואל שאלות, עד שאסיים?

ת: אין בעיה.

ש: הוא הגיע הביתה, הביא מתנות לילדים?

ת: כן.

ש: כשהוא בא הביתה והביא מתנות, הוא התכוון לתקוף אותך?

ת: הוא לא התכוון לתקוף אותי.

בשורה 480 אומרת האישה שאילו הבעל היה מוכן לחזור, היא הייתה חוזרת איתו עכשיו לבית. הטענה שהילדים מפוחדים ויש צורך להכניס לקראת פגישה עם האב נשכחה:

ש: את נורא רוצה שלום בית?

ת: כן.

ש: לו יצויר שהצלחת עכשיו בדיון הזה עם הקול הענוג והדיבורים היפים לבעלך לשכנע אותו לחזור אליך לשלום בית, לו יצויר שהוא עכשיו מודיע לך "אני עכשיו חוזר לשלום בית", את לוקחת אותו מפה הביתה?

ת: כן, אני רוצה אותו.

ש: סיפרת לביה"ד שכשהוא הגיע בהפתעה אמרת לו "קח את הרגליים ולך", איך עכשיו את לוקחת אותו הביתה?

ת: כשהוא בא בהפתעה, אבל פה אם הוא בא לתמיד.

ש: זה לא הפתעה?

ת: הוא לא בא והולך, הוא בא ונשאר. הילדים שלי מחר בבוקר יקומו, יתעוררו איתו.

ש: כשצריך לזרוק את הבעל מהבית ולהגיש תלונה של שקר למשטרה את חסה על הילדים. לשחק משחקים עם ביה"ד את מוכנה שהוא יבוא עכשיו הביתה פתאום?

עוד מזכיר בית הדין את הנאמר בדיון מתאריך מיום ה' בשבט התשע"ז (01/02/2017) שורה 455:

ש: את רצית שלום בית. את לא יודעת כמה בעלך מרוויח? הוא עוד שכיר.

ת: בסביבות 7,000.

ש: אז תסבירי למה תבעת בביהמ"ש 12,000 שקל מזונות ילדים כשבעלך מרוויח רק 7,000?

ת: זה התיק שהעו"ד שלי מטפל, הוא מבין בזה. אין סמכות לביה"ד לדון במזונות. אני פתחתי שלום בית.

ביה"ד: הוא רוצה להוכיח את הכנות שלך לשלום בית לפי המזונות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

האישה: מה הקשר?

ביה"ד: אנחנו נמצא את הקשר בהחלטה.

ש: תבעת בביהמ"ש 12,000 שקל מאדם שמרוויח 7,000 שקל. לו יצויר שביהמ"ש יפסוק לו 12 אלף שקל, מאיפה הוא יביא לך עוד 5,000?

ת: אין לי תשובה. יש לי את העו"ד שלי.

ש: נכון שפתחת נגדו בהליכי הוצל"פ?

ת: כי הוא לא שילם לי.

ת: נכון?

ת: כן, כי הוא לא שילם לי.

ש: נכון שבמסגרת הליכי הוצל"פ ביקשת לנקוט פקודות מאסר נגדו? נכון או לא נכון?

ת: אני רציתי שהוא ישלם לי.

ש: ואם הוא לא ישלם, הוא יישב בבית הסוהר.

ת: אני לא ביקשתי שיאזקו אותו ידיים רגליים.

ש: את תובעת ממנו 12 אלף, הוא מרוויח רק 7,000. כל חודש על 5,000 יעצרו אותו בהוצל"פ.

ת: לא, אני לא רוצה לראות אותו תחת סורג ובריח.

ש: אז למה תבעת ממנו יותר ממה שהוא יכול לשלם?

ת: הוא הביא ילדים, הוא צריך לשלם להם. זה לא קשור אליי.

האישה מקללת את הבעל

כך נאמר בפרוטוקול הדיון כ"ט אייר תשע"ז (25/5/17) שורה 290:

הבעל: "אתה ערבי, טפי עליך". המילים האלה זה מה שהיה גם בבית, קללות כל הזמן. אני לא מוכן לחיות עם האישה הזאת. אני רוצה גט. אני רוצה הסדר עם הילדים.

מכל האמור, עולה תמונה ברורה שאין כאן כוונה לשלום בית ואין כוונה לחזור לחיים משותפים, אלא שלום בית לצורך מלחמה, לצורך נקמה.

נימוקים הלכתיים.

א. כפיית גט מדין 'רבנו ירוחם'

בתי הדין בשנים האחרונות משתמשים רבות בשיטת רבנו ירוחם המאפשרת לבתי הדין לפסוק חיוב בגט לבני זוג ששניהם אינם מעוניינים זה בזו, אך מסרבים לבצע את נתינת הגט עד חלוף זמן של י"ב חודש. וזה לשונו במישרים (נתיב כג פרק ח):

"כתב מורי ה"ר אברהם בן אשמעאל כי נראה לו שאשה שאמרה: 'לא בעינא ליה, ייתן לי גט וכתובה', והוא אומר: 'אנא נמי לא בעינא לך, אבל איני רוצה ליתן גט' – מסתבר דאין דנין אותה במורדת להפסידה כלום מעיקר כתובה ונדוניא, אלא מיהו משהינן לה תריסר ירחי אגיטא דילמא הדרי בהו,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לאחר שנה כופין אותו לגרש, והפסידה תוספת וכל מאי דיהיב לה מדיליה, דאדעתא למשקל ולמיפק לא יהיב לה.”

וכן מובא בפסק דין של בית הדין הגדול (תיק מספר 1758, לא פורסם; במוחב הדיינים הגאונים: כב' נשיא בית הדין הגדול הרב שלמה משה עמאר, הרב שלמה דייכובסקי, הרב עזרא בר שלום) שכתבו כך (על אישה שמעכת את הגירושין לשם השגת מטרות ממוניות):

”מן החומר שבתיק עולה שאכן יש מקום לחיוב בגט. שני הצדדים אינם רוצים זה בזה, כפי שקבע בית הדין האזורי, ועל כך לא הוגש ערעור על ידי המשיבה. אף על פי כן מסרבת המשיבה לקבל גט, כדי להבטיח את ביצוע פסק הדין לחלוקת רכוש שנידון בבית המשפט – אם עמדתה לחלוקת הרכוש לא תתקבל שם וכו'. אנו סבורים שאין להשתמש בגט כמנוף להישגים רכושניים, בנושא שנדון בערכאה אחרת. הצדדים אינם חפצים זה בזה, והדיון נסב כולו על הרכוש בלבד וכו'.”

ונראה מכל הנ"ל שכאשר אכן כל צד אינו רוצה לחיות עם זולתו ורק מעגנו לחינם או בעילה שאינה מוצדקת, יש מקום להסתמך על דינו הנ"ל של רבנו ירוחם לשם חיוב גט נגד הצד שאינו מוכן לגרש או להתגרש.

ב. פירוד ממושך – רבי חיים פלאגי

כתב רבי חיים פלאגי בספרו חיים ושלוה (חלק ב סימן קיב):

”דברך כלל אני אומר: כל שנראה לבית דין שהיה זמן הרבה נפרדים ואין להם תקנה, אדרבא צריך השתדלות הרבה להפרידם זה מזה ולתת גט כדי שלא יהיו חוטאים חטאים רבים אחד האיש ואחת האישה. וידעו נאמנה כי כל הבא לעכב מלתת גט בענין זה כדי להנקם זה מזה מחמה קינאה ושינאה ותחרות, כאשר יהיה האופן פעמים שהאיש רוצה לגרש והאשה אינה רוצה וכדי להנקם מהאיש מעכבים הדבר שלא לשם שמים – עתידין ליתן את הדין. ולדעת מרן החבי"ב בית דין מנדין אותו. וכמו כן להפך, כשהאשה רוצה להתגרש והאיש אינו רוצה, וכדי להנקם מהאשה, מעכבים מלתת גט שלא לשם שמים – גם בזה לא בחר ה' ויש עונש מן השמים.”

ובסוף דבריו פסק:

”והנני נותן קצבה וזמן לדבר הזה, דאם יארע איזה מחלוקת בין איש לאשתו וכבר נלאו לתווך השלוה ואין להם תקנה, ימתינו עד זמן ח"י חדשים, ואם בינם לשמים נראה לבית דין שלא יש תקוה לשום שלום ביניהם, יפרידו הזוג ולכופם לתת גט עד שיאמרו רוצה אני בדבר האמור.”

על פי זה ברור שדבריו של רבי חיים פלאגי לכופם לתת גט עד שיאמרו רוצה אני, הם במסגרת החובה של בית דין לכפות על המצוות לאפרושי מאיסורא, להציל בני זוג אלו ממצב של חוטאים וחטאים, כלשונו.

ג. תלונת סרק במשטרה

האישה הגישה תלונה למשטרה וכאמור התיק נסגר. בית הדין התרשם בעת הדיון, כפי שמופיע בפרוטוקול הנ"ל, שכל התלונה הייתה תלונת שווא והאשה לא חשה מאוימת.

בתקופה האחרונה פרסמו בתי הדין הרבניים כמה פסקים על אודות תלונות סרק במשטרה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כגון תיק מס' 1035924/11 בבית הדין הרבני חיפה בפני הרבנים הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב דוד גרוזמן, הרב אברהם דב זרביב:

ומכאן תצא קריאה בקול אחד, אף לא בהכרח בהקשר תיק זה, לבני זוג המצויים בהליכי גירושין, הנוטים לעיתים להגיש תלונות סרק במשטרה נגד בן הזוג השני. קיימת תחושה מוטעית כי בהגשת תלונת שווא ניתן "להרוויח נקודות" בהליך הגירושין. ברם, לא כך הוא המצב בשטח. בית הדין, אשר חלפו לפניו תיקי גירושין רבים (מדי), רואה את התמונה מראייה רחבה, ומבחין כי בהגשת תלונת שווא, דווקא הצד המתלונן הוא זה שנפגע לבסוף. הוא זה שמאבד כמו ידיו כל סיכוי לשקם את המערכת הזוגית, ככל שהיה סיכוי לכך, הוא זה שיוצא לבסוף הצד הלא אמין, הוא זה שנפגע הקשר שלו עם המשפחה הרחבה ולעיתים עם ילדיו, בשל חוסר אמינותו, והוא זה שבמקרים רבים מפסיד בהליך המשפטי, כאשר המערכת מבחינה מי זה העומד לפניה. אכן ייתכן שהצד המליץ סרק יצליח בשלב ראשון להרחיק את בן זוגו מהבית, מהמגורים או מהילדים, אך זהו רק "הישג" מקומי, כאשר בראייה הכללית לטווח רחוק, כמעט תמיד הוא יוצא ממצב זה כשידו על התחתונה. הקפידו לנהל את הליך הגירושין מתוך יושר, וכך תצאו לחיים חדשים מתוך שמירת כבודכם ומעמדכם מול כל הגורמים המעורבים בהליך.

ועוד ראה בתיק 1067544/1 בית הדין הרבני תל אביב יפו בפני הרבנים מאיר פרימן, מאיר קאהן יצחק רפפורט. וכן פסק דין שניתן במותב זה בהרכבו הקודם בתיק 900530/1.

הרב אברהם דב זרביב

אני מסכים למסקנות ידידי הגרא"ד זרביב. רק ברצוני להעיר שהשימוש שנעשה בפסקי הדין בדבריו של רבי חיים פלאג'י הוא רק כסניף לחיזוק פסק הדין, אבל לא כמקור שמכוחו נפסק חיוב גט.

הרב אברהם מייזלס

מצטרף למסקנות

הרב אריה אוריאל

מסקנה

א. לאור האמור בית הדין קובע שעל הצדדים להתגרש.

ב. מזכירות בית הדין תקבע מועד לסידור גט.

ניתן ביום כ"ה בכסלו התשע"ח (13/12/2017).

הרב אברהם דב זרביב

הרב אריה אוריאל

הרב אברהם מייזלס